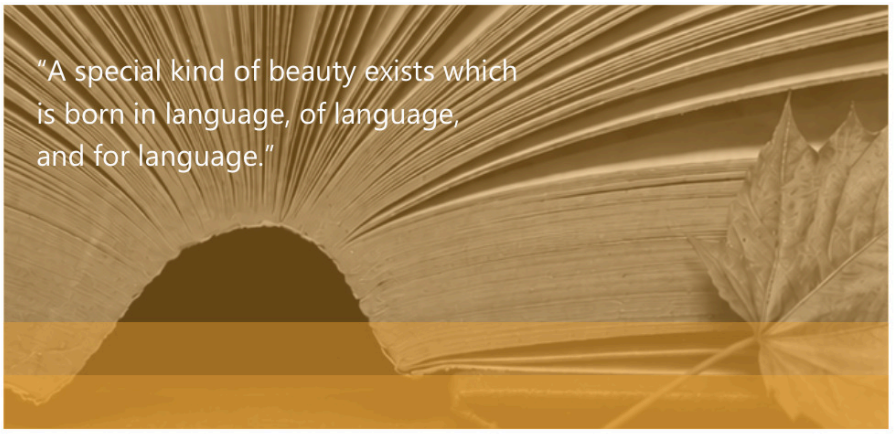
VOLUME 10, OCTOBER 2026
ISSN: 3060-4958

The Lingua Spectrum

UZBEKISTAN STATE WORLD
LANGUAGES UNIVERSITY

MORE INFO:

www.lingvospektr.uz

t.me/thelinguaspectrum

Nazarova N.B.	The Literary Representation of Women's Accomplishments and Charm in Jane Austen's Novels	319
Karimova S.S.	Connotative meaning and pragmatic interpretation in literary texts	325
Radjabova G.G.	Corpus evidence and the limits of intuition in the study of collocation	331
Adinaev O.J.	Onomastic, lexico-semantic and linguocultural foundations for the study of celestial body names	339
Muxitdinova X.S.	Sociocultural and diachronic characteristics of personal names in the Uzbek language	349
Amanov V.B.	Universal values as an object of linguocultural research in Spanish and Uzbek	358
PEDAGOGY		**378**
Kambarova D.I.	The methodology of developing oral speech competence of future foreign language teachers in a digital educational environment	379
Allayarov T.Ya.	Developing communicative competence of public health college students using the standardized patient method	389
Silanteva E.F.	Preliminary training for ESP teachers for effective integrated teaching	396
Omonova E.B., Musoyeva A.B.	Digital revision portfolios for developing English writing skills in Uzbek secondary schools	411
Paluanova Kh.D.	The relationship between pragmalinguistic analysis and linguodidactic design in preservice English teacher education	419
Adamboyeva N.Q.	Age-related development of phonological skills in children aged 7–10 and their role in reading competence	427
Alimardonov L.A.	Theoretical foundations and conceptual model of spiritual technologies in ensuring the information security of young people	435
Pazilova N.M., Abdulhakimova R.A.	Didactic potential and limitations of generative artificial intelligence in teaching Russian	443
Kadirova N.M., Tahirova Sh.Sh.	Stages of working with texts in Russian language classes at higher education institutions	450
Pulatova F.U.	Pragmadidactic features of teaching implicature and indirect speech acts in English language education	456
Sulaymonova M.A.	AI-Assisted Feedback in EFL Writing: Implications for Writing Accuracy and Learner Autonomy	464
Khodjieva Z.M.	Theoretical and Methodological Foundations and Practical Stages of Criterion-Referenced Assessment in Foreign Language Teaching at Higher Education Institutions	489
Musayeva F.M.	The role of specialized vocabulary in developing the lexical competence of oil and gas students	498

Connotative meaning and pragmatic interpretation in literary texts

Karimova Safo Saydullayevna
Independent Researcher,
Samarkand State Institute of Foreign Languages

Annotation *The article examines how connotative meaning develops in literary texts and how it relates to pragmatic interpretation. It aims to distinguish connotation from denotative content and implicature while proposing criteria for analysing literary language. Particular attention is paid to lexical choices, forms of address, repetition, irony, and silence as resources for expressing relationships between characters. The analysis uses constructed speech situations rather than quotations from literary works. Each example is examined through its literal content, immediate context, speaker position, and narrative perspective. Substitution and comparison of alternative readings illustrate how the same expression can perform different communicative functions. The discussion argues that emotional evaluation should be distinguished from intentions inferred from context. Reliable interpretation requires identifiable textual evidence, clear attribution of evaluations, and consideration of competing explanations. The article also considers classroom applications. Its conclusions remain theoretical and require further testing against literary passages and readers' interpretations before broader claims about their applicability can be made.*

Keywords *Literary text, connotation, pragmatics, context, implicature, communicative intention, irony, reader interpretation*

Badiiy matnda konnotativ ma'no va pragmatik talqin

Karimova Safo Saydullayevna
Mustaqil izlanuvchi,
Samarqand davlat chet tillar instituti

Annotatsiya *Maqolada badiiy matndagi konnotativ ma'noning shakllanishi va uning pragmatik talqin bilan aloqasi nazariy hamda kontekstual tahlil asosida yoritiladi. Tadqiqotning maqsadi konnotatsiya, denotativ mazmun va implikatura o'rtasidagi farqlarni aniqlashtirish hamda badiiy birliklarni izohlash mezonlarini taklif etishdan iborat. Leksik tanlov, murojaat shakllari, takror, kinoya va sukutning qahramonlar munosabatini ifodalashdagi imkoniyatlari ko'rib chiqiladi. Tahlil materiali sifatida muayyan asardan olinmagan, tuzilgan nutqiy vaziyatlardan foydalaniladi. Birlikning bevosita mazmuni, yaqin konteksti, so'zlovchi mavqeyi va hikoyachi nuqtayi nazari izchil tekshiriladi. Almashtirish sinovi hamda muqobil talqinlarni qiyoslash orqali bir xil ifodaning turli vaziyatlarda boshqa kommunikativ vazifalarni bajarishi ko'rsatiladi. Muhokama konnotativ baho bilan vaziyatdan kelib chiqadigan nutqiy niyatni aynanlashtirmaslik zarurligini asoslaydi. Talqinning ishonchliligi aniq lisoniy dalilga tayanish, bahoning egasini aniqlash va ehtimoliy izohlarni tekshirish bilan bog'lanadi. Taklif etilgan mezonlarning badiiy matn tahlilini o'qitishdagi imkoniyatlari ham ochib beriladi. Xulosalar nazariy va modellashtirilgan misollar doirasida shakllantirilib, ularni tabiiy badiiy material hamda o'quvchi talqinlari asosida tekshirish istiqbollari belgilanadi. Mazkur*

yondashuv matnni tushunishda umumiy taassurotdan dalillarga asoslangan izohga o‘tishga xizmat qiladi.

Kalit so‘zlar *Badiiy matn, konnotatsiya, pragmatika, kontekst, implikatura, nutqiy niyat, kinoya, o‘quvchi talqini*

Коннотативное значение и прагматическая интерпретация в художественном тексте

Каримова Сафо Сайдуллаевна
Самостоятельный соискатель, Самаркандский государственный институт иностранных языков

Аннотация *В статье рассматриваются формирование коннотативного значения в художественном тексте и его связь с прагматической интерпретацией. Цель исследования состоит в уточнении различий между коннотацией, денотативным содержанием и импликатурой, а также в разработке критериев анализа художественного высказывания. Особое внимание уделяется лексическому выбору, формам обращения, повтору, иронии и молчанию как средствам выражения отношений между персонажами. Материалом служат сконструированные речевые ситуации, которые не являются цитатами из литературных произведений. Анализ предполагает последовательное рассмотрение непосредственного значения, ближайшего контекста, позиции говорящего и точки зрения повествователя. Посредством замены языковых единиц и сопоставления альтернативных объяснений показано, как одинаковая реплика может выполнять разные коммуникативные функции. Обосновывается необходимость разграничивать эмоциональную оценку и намерение, выводимое из ситуации общения. Надёжность интерпретации связывается с конкретными текстовыми признаками, установлением субъекта оценки и проверкой конкурирующих прочтений. Рассматриваются возможности применения предложенных критериев при обучении анализу художественного текста. Выводы ограничены теоретическими положениями и моделируемыми примерами. Перспективы исследования предполагают проверку этих критериев на материале литературных произведений и сопоставление читательских интерпретаций. Такой подход позволяет сделать основания аналитических выводов прозрачными.*

Ключевые слова *Художественный текст, коннотация, прагматика, контекст, импликатура, речевое намерение, ирония, читательская интерпретация*

Badiiy matnni o‘qishda biz ko‘pincha so‘zning nimani bildirganidan ko‘ra, nima uchun aynan shu so‘z tanlanganiga e’tibor beramiz. Qahramonning boshqa bir shaxsni «uy egasi», «xo‘jayin» yoki «otaxon» deb atashi birgina referentni turlicha ko‘rsatishi mumkin. Ushbu nomlashlar vaziyatga qarab rasmiy masofa, qaramlik, hurmat yoki yaqinlikni yuzaga chiqaradi. Demak, badiiy mazmunni tushunish uchun predmetni nomlash bilan

munosabatni ifodalash o‘rtasidagi bog‘lanishni ham ko‘rish lozim. Mazkur maqolaning maqsadi konnotativ ma’no va pragmatik talqin munosabatini tushuntirish, ularni ajratish mezonlarini ishlab chiqish hamda matn tahlilida qo‘llash imkoniyatlarini ko‘rsatishdan iborat. Asosiy savol quyidagicha qo‘yiladi: til birligining hissiy va baholovchi xususiyati qaysi holatda uning o‘ziga, qaysi holatda esa nutq vaziyatiga bog‘liq bo‘ladi? Bu savolga javob berish badiiy ifodaning ta’sirini umumiy taassurot bilan emas, kuzatiladigan til belgilari orqali izohlashga yordam beradi. Maqola nazariy-tahliliy xususiyatga ega. Unda muayyan yozuvchi ijodi bo‘yicha statistik natijalar yoki kitobxonlar ishtirokidagi tajriba taqdim etilmaydi. Asosiy e’tibor tahlil usulining aniqligiga qaratiladi: taklif etilayotgan izoh matnning qaysi belgisiga tayanishi va boshqa izohlardan nima sababli afzal bo‘lishi ochiq ko‘rsatiladi.

Konnotatsiya ushbu tadqiqotda til birligining predmet-mantiqiy mazmuniga hamroh bo‘ladigan hissiy, baholovchi, uslubiy va madaniy assotsiatsiyalar majmui sifatida tushuniladi. Bunda barcha assotsiatsiyalar bir xil darajada barqaror emas. Ayrimlari til jamoasida keng tanish bo‘lsa, boshqalari muayyan asar ichida shakllanadi. Shuning uchun tahlilchi so‘zning odatiy qo‘llanishini badiiy kontekstda hosil bo‘lgan qo‘shimcha mazmundan ajratishi kerak.

Denotativ va konnotativ qatlamni mutlaq qarama-qarshi qo‘yish ham to‘g‘ri emas. Masalan, «kulba» va «saroy» faqat baholash ohangi bilan emas, bildirayotgan turar joyining ko‘lami va xususiyatlari bilan ham farqlanadi. Ularni oddiy sinonimlar deb olib, farqni butunlay konnotatsiyaga yuklash semantik tahlilni soddalashtiradi. Ishonchli qiyos uchun avval birliklarning predmetga oid ma’nosi aniqlanadi, keyin esa baholovchi va uslubiy xususiyatlari tekshiriladi.

Pragmatika tilning qo‘llanishi, ifodaning vaziyat bilan aloqasi va suhbatdoshlar anglaydigan mazmunni o‘rganadi. S. Levinson pragmatikaning asosiy masalalari qatorida deyksis, implikatura, presuppozitsiya va nutqiy aktlarni ko‘rib chiqadi (Levinson, 1983). Mazkur yo‘nalishlarning ahamiyati shundaki, ular gapning shakliy mazmuni bilan muloqotda bajaradigan vazifasi orasidagi bog‘lanishni izohlashga imkon beradi. Badiiy dialogda ham qahramonning gapi xabar berish bilan birga e’tiroz, iltimos yoki munosabat bildirish vazifasini bajarishi mumkin.

Konnotatsiya va implikaturani farqlash ayniqsa muhim. «Bechora bola» birikmasidagi «bechora» ochiq ifodalangan achinish yoki vaziyatga qarab mensimaslik bahosini olib keladi (Patmore,1854). «Bola hali ovqat yemadi» gapi esa muayyan sharoitda uni ovqatlantirish haqidagi bilvosita iltimosni anglatishi mumkin. Ikkinchi holatdagi iltimos alohida so‘zning hissiy rangiga emas, gapning qanday vaziyatda aytilganiga bog‘liq. Har ikkala hodisa o‘quvchi xulosasiga ta’sir qiladi, biroq ularning lisoniy asosi bir xil emas.

Badiiy uslubni o‘rganishda til shakli va adabiy vazifa o‘rtasidagi aloqaga e’tibor berish zarur. J. Lich va M. Shortning stilistik yondashuvi nasriy asardagi til tanlovlarini badiiy talqin bilan bog‘lashga xizmat qiladi (Leech va Short, 2007). Ushbu maqolada ham alohida birlikka berilgan baho uning dialogdagi o‘rni, atrofidagi tasvir va hikoyachining munosabati bilan tekshiriladi. Shunday yo‘l tutish tahlilchini so‘zga oldindan tayyor ma’no yuklashdan saqlaydi.

Maqoladagi misollar muayyan asardan olinmagan, balki tahliliy maqsadda tuzilgan qisqa nutqiy vaziyatlardir. Bu usul bir omilni o‘zgartirib, qolganlarini nisbatan barqaror saqlash imkonini beradi. Shu bilan birga, bunday misollar tabiiy badiiy korpus o‘rnini bosa olmaydi. Ulardan chiqarilgan xulosalar til hodisasining mumkin bo‘lgan ishlash mexanizmini ko‘rsatadi; hodisaning adabiyotda qanchalik ko‘p uchrashini isbotlamaydi.

Tahlil uch izchil amal orqali olib boriladi. Avval birlikning bevosita mazmuni aniqlanadi. So‘ng shu birlik qatnashgan vaziyatda suhbatdoshlar munosabati, oldingi replikalar va hikoyachi izohi tekshiriladi. Yakunda kuzatilgan

belgilar asosida ehtimoliy pragmatik vazifa belgilanadi va muqobil izoh bilan qiyoslanadi. Bu tartib talqin natijasini ko'rsatish bilan birga, unga qanday erishilganini ham ochib beradi. Masalan, «Nihoyat, keldingiz» gapi uzoq kutilgan farzandiga aytilsa, yengillik va quvonchni ifodalashi mumkin. Shu gap ishga kechikkan xodimga rahbar tomonidan aytilganda e'tiroz sifatida anglashilishi ehtimoli ortadi. Bu farqni faqat «nihoyat» so'zining ma'nosi bilan tushuntirish yetarli emas. Kutish sababi, tomonlarning mavqeyi va oldingi voqea talqinni o'zgartiradi. Shunday ekan, bitta ifodani kontekstdan tashqarida doimiy ravishda «salbiy» yoki «ijobiy» deb belgilash asosli bo'lmaydi.

Muqobil talqin tekshiruvi ushbu misolda ayniqsa foydali. Rahbarning gapi samimiy quvonch ham bo'lishi mumkin: ehtimol, xodim muhim hujjatni olib kelgandir. Shuning uchun e'tiroz haqidagi xulosani kuchaytirish uchun qo'shimcha belgi talab etiladi. «U soatiga qarab qo'ydi» jumlasi tanbeh ehtimolini oshiradi; «U yengil nafas oldi» esa xavotir tugaganini ko'rsatishi mumkin. Har bir izoh vaziyatning boshqa unsurlari bilan mos kelishi lozim.

Yana bir mezon almashtirish sinovidir. «Marhamat, o'tiring» va «O'tir» ifodalarining asosiy harakat mazmuni yaqin, ammo muloqotdagi masofa va ohangi farqlanishi mumkin. Biroq birinchi shakl ham keskin vaziyatda sovuq rasmiylikni bildiradi, ikkinchisi esa yaqin insonlar suhbatida tabiiy eshitiladi. Demak, grammatik yoki leksik shaklning mavjudligi talqin uchun dalil bo'lsa-da, u yakka o'zi qat'iy hukm chiqarishga yetmaydi. Ushbu usulning afzalligi talqinni kuzatiladigan belgilarga bog'lashidadir. Uning cheklovi esa tahlilchi tanlagan vaziyatlar doirasidan kelib chiqadi. Natijalarni kengaytirish uchun keyingi tadqiqotda aniq mezonlar asosida saralangan badiiy parchalar bilan ishlash zarur.

Badiiy dialogda murojaat shakli qahramonning suhbatdoshini qanday ko'rayotganini sezdiradi. «Siz» va «sen» o'rtasidagi almashuv ayrim vaziyatlarda yaqinlashuvni, boshqa holatlarda esa hurmatning kamayishini anglatishi mumkin. Bu yerda hal qiluvchi omil shaklning o'zi emas, asar davomida shakllangan muloqot odatidir. Doim «siz»lab kelgan qahramonning bir payt «sen»ga o'tishi alohida ahamiyat kasb etadi, chunki o'quvchi oldingi nutqiy me'yorning buzilganini sezadi.

«Qizim, bu yoqqa kel» misolini olaylik. Ona bu gapni farzandiga aytsa, murojaat qarindoshlik munosabatini bevosita bildiradi. Yoshi katta notanish kishi shu shakldan foydalansa, u iliqlik yoki katta yoshli kishining yo'l-yo'riq beruvchi mavqeyini ifodalashi mumkin. Agar vaziyatda kamsitish yoki bosim belgilari mavjud bo'lsa, ayni murojaat tengsiz munosabatning bir qismiga aylanadi. Demak, yaqinlikni anglatadigan birlik har doim ham suhbatdoshning manfaatiga xizmat qilavermaydi.

Nomlashdagi o'zgarish ham qahramonlar munosabatini ko'rsatadi. Bir personajning dastlab ism bilan, keyinchalik esa faqat lavozim orqali atalishi ular orasida masofa paydo bo'lganini anglatishi mumkin. Biroq bu xulosa lavozim nomi takrorlangani uchungina chiqarilmaydi. Voqealar ketma-ketligi, suhbatning rasmiylashuvi va boshqa til belgilari ham uni qo'llab-quvvatlashi zarur. Shu sababli leksik tanlov matnning umumiy rivojidan uzib tahlil qilinmasligi kerak.

Baholovchi so'zlar bilan ishlashda bahoning egasini aniqlash lozim. Qahramonning boshqa personajni «bechora» deb atashi hikoyachi ham shu bahoni ma'qullaydi degani emas. Keyingi voqea yoki izoh bu bahoni shubha ostiga qo'yishi mumkin. Badiiy matnda muallif, hikoyachi va personajning nuqtayi nazari bir-biriga avtomatik ravishda tenglashtirilmaydi. Ayniqsa, kinoyali tasvirda qahramonning hukmi bilan o'quvchi shakllantiradigan xulosa orasida sezilarli farq yuzaga keladi. Takror mazkur jarayonni kuchaytirishi mumkin. «U kutdi. Yana kutdi» jumlalarida takror kutishning davomiyligini va qahramonning holatini sezdiradi. Ammo bu holatni darhol umidsizlik deb nomlash erta bo'ladi: qahramon sabr,

ishonch yoki qat'iyat bilan ham kutishi mumkin. Hissiy ma'noni belgilash uchun vaqt tasviri, harakatlar va ichki nutq bilan bog'lanish tekshiriladi. Natijada takrorning umumiy ifodaviy imkoniyati bilan aynan shu parchadagi vazifasi farqlanadi.

Kinoyada ifodaning yuzaki bahosi bilan vaziyatda anglashiladigan munosabat orasida nomuvofiqlik yuzaga kelishi mumkin. Masalan, vazifasini bajarmagan odamga «Juda mas'uliyatli ekansiz» deyilsa, ijobiy sifat tanqid vazifasini bajaradi. Lekin gapni kinoya deb talqin qilish uchun vazifa bajarilmagani haqidagi kontekst zarur (Шомуродова, 2020). Bunday ma'lumot bo'lmasa, mazkur jumla oddiy maqtov sifatida ham tushuniladi. Shuning uchun kinoyani izohlashda tahlilchi o'z bilimi bilan matnda mavjud dalilni aralashtirmasligi kerak.

Kinoyaning ta'siri faqat ma'noning teskarilanishidan iborat emas. Bevosita «Siz mas'uliyatsiz ekansiz» deyish bilan kinoyali shaklni qo'llash bir xil muloqot vaziyatini hosil qilmaydi. Ikkinchi shakl suhbatdoshdan yashirin bahoni anglashni talab etadi va ayrim holatlarda tanqidning keskinligini oshirishi mumkin. Badiiy dialogda bu tanlov qahramonning o'z hissiyotini boshqarishi, ustunlik ko'rsatishi yoki ochiq ziddiyatdan qochishi bilan bog'liq tarzda talqin etiladi. Qaysi vazifa yetakchi ekanini esa vaziyat belgilaydi. Sukutning tahlili yanada ehtiyotkorlikni talab qiladi. «U javob bermadi» jumlasi rad etishning tayyor ifodasi emas. Qahramon qo'rqqani, o'ylangani, eshitmagani yoki javobni keraksiz deb bilgani uchun jim qolishi mumkin. Sukutning kommunikativ qiymati oldingi savol, tana harakati, keyingi replika va voqealar rivoji orqali aniqlanadi. Birgina javobsizlikni rozilik yoki norozilik deb baholash talqinning ishonchliligini kamaytiradi (Nurjahon, 2023).

Tahlil uchun «Men bilan ketasizmi?» savolidan keyingi ikki holatni qiyoslash mumkin. Birinchisida qahramon indamay chamadonini oladi; ikkinchisida esa yuzini burib, eshikni yopadi. Har ikkala vaziyatda og'zaki javob yo'q, ammo harakatlar turli xulosani qo'llab-quvvatlaydi. Bu misol pragmatik mazmunning faqat so'zlar orqali emas, badiiy matnda tasvirlangan harakatlar bilan birgalikda shakllanishini ko'rsatadi. Bunda sukutning o'zi mustaqil lug'aviy ma'noga ega birlik sifatida qaralmaydi.

O'quvchi talqinida madaniy tajriba ham qatnashadi. Murojaat, mehmondo'stlik yoki kattaga munosabat haqidagi tasavvurlar ayrim xulosalarni osonlashtirishi mumkin. Biroq madaniy mansublik barcha o'quvchilar bir xil fikrlaydi degani emas. Yosh, shaxsiy tajriba va o'qish maqsadi ham talqinga ta'sir qiladi. Shuning uchun «o'zbek o'quvchisi buni albatta shunday tushunadi» kabi umumlashtirishlar o'rniga matndagi ishoralar va ehtimoliy anglash yo'llarini ko'rsatish ilmiy jihatdan aniqroqdir. Tahliliy misollar konnotativ ma'no va pragmatik vazifa bir-birini to'ldirishini, ammo aynan bir hodisa emasligini ko'rsatadi. Hissiy yoki baholovchi birlik suhbatdagi niyatni anglashga yordam berishi mumkin. Shu bilan birga, hissiy jihatdan betaraf gap ham muayyan vaziyatda iltimos, e'tiroz yoki ogohlantirish sifatida tushuniladi. Shuning uchun tahlilda «so'z qanday baho olib kelmoqda?» va «gap shu vaziyatda nima vazifa bajarmoqda?» savollarini alohida qo'yish samaralidir. Badiiy matn talqinida uchta amaliy mezonga tayanish taklif etiladi. Birinchisi, izohning aniq lisoniy yoki kontekstual dalilga bog'lanishidir. Ikkinchisi, bahoning kimga tegishli ekanini aniqlashdir: qahramon hukmi hikoyachi munosabati bilan bir xil bo'lishi shart emas. Uchinchisi, muqobil talqinni tekshirishdir. Agar bir parchani ikki xil tushunish mumkin bo'lsa, tadqiqotchi ularning qaysi biri kuchliroq dalilga tayanishini ko'rsatishi yoki noaniqlikni saqlashi lozim.

Ushbu mezonlardan ta'lim jarayonida ham foydalanish mumkin. Talabalarga tayyor «to'g'ri ma'no»ni berish o'rniga, bir xil replikani ikki vaziyatda qiyoslash topshiriladi. Ular o'z xulosasini murojaat shakli, oldingi gap, harakat tasviri yoki hikoyachi izohi bilan asoslaydi. Bunday topshiriq matnni his etish qobiliyatini tahliliy fikrlash bilan bog'laydi. Talabaning

javobi faqat tanlangan talqin bo‘yicha emas, keltirilgan dalilning izchilligi asosida ham baholanishi mumkin.

Xulosa qilib aytganda, badiiy ma’noni tushunish so‘zning lug‘aviy izohini bilishdan kengroq jarayondir. Ishonchli pragmatik tahlil birlikning odatiy ma’nosi, mahalliy kontekst va matndagi nuqtayi nazar munosabatini hisobga oladi. Maqolada taklif etilgan mezonlar nazariy va modellashtirilgan misollarga tayanadi; ular korpus yoki tajriba orqali tasdiqlangan universal qoida sifatida taqdim etilmaydi. Keyingi bosqichda ushbu mezonlarni aniq badiiy asarlardan olingan parchalar asosida sinash hamda turli o‘quvchilarning talqinlarini qiyoslash maqsadga muvofiqdir.

References:

1. Levinson, S.C. (1983). *Pragmatics. Cambridge University Press.*
2. https://doi.org/10.1017/CBO9780511813313
3. Leech, G., & Short, M. (2007). Style in fiction: A linguistic introduction to English fictional prose (2nd ed.). *Pearson Longman.*
4. Patmore, C. (1854). *The angel in the house: The betrothal. John W. Parker and Son.*
5. Nurjahon, N. (2023). Epitetning badiiy matnda faollashuv o‘rni. *Prospects of Development of Science and Education,* 1(12), 7–9.
6. Шомуродова, Ш. Ж., Назарова, Н. Б., & Акрамова, К. (2020). Barriers of teaching foreign languages in junior classes. *Евразийский научный журнал*, (6), 63–65.
7. Назарова, Н. Б. (2023). Olam lisoniy manzarasida mikrotoponimlarning o‘rni. Международный журнал «*Искусство слова», 6(5).*